

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויגש תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויגש תשפ"ג – עיקר וטפל במפת הקרב

קרבן. וה' אומר לו: "אל תירא!" יתרד למצרים, ומבטיח לו שהוא יעלה אותו ויקבר בארץ. נורא ואיום. נורא ואיום.

אז קודם כל, תמיד צריך לראות את כל הפרטים ואת המגמה בכל נסיון, בכל סוגיה, לא רק לראות את הפרטים – לראות את המגמה: לאיפה זה הולך, להתבונן עמוק, רחב, להסתכל קדימה, לנסות להסתכל קדימה כמה שאפשר – לאיפה כל דרך מובילה, מה התוצאות שיהיו. אנחנו לא יודעים. אבל אנחנו צריכים לשער, לקחת בחשבון, לשקול. אין ודאות. אף פעם אין ודאות, רק בנבואת משה רבינו. לגדולי הנביאים יש ודאות. בשכל של האדם אין ודאות. אבל זו ההשתדלות שצריך לעשות, כדי לא לטעות מרוב פרטים.

לפעמים, כמו שהיה כאן בכל העלילה, מרוב פרטים ודברים קשים ומרגשים – בסוף לא מבינים ש'אופס!' עם ישראל במצרים! יעקב אבינו במצרים, שעבוד מצרים, כאילו נסגרה המלכודת. להבדיל, להבדיל, להבדיל, זה כמו ששמים פתיון לעכבר שיכנס, איזה משהו טעים, והוא נכנס לתוך המלכודת – 'בוס!' נסגרה המלכודת, הוא בפנים. אז ככה, ימין ושמאל, שמאל וימין בהנהגתו יתברך וישתבח שמו לעד – להוליך את יעקב ובניו למצרים, כי יש גזירה של ברית בין הבתרים, ועל פי הקבלה כדי להוציא משם את הניצוצות העשוקים בקליפה מהפגמים של אדם הראשון. נורא ואיום.

אז בכל דבר אדם צריך לבדוק אם לא מפתים אותו ואם לא מושכים אותו באף' כמו שאומרים, לאיזו מלכודת הוא הולך להיכנס, מה היצר רוצה, אם יש השגה להבדיל – מה ה' יתברך רוצה? האם נוכל לעמוד בזה או לא? נורא ואיום. "נורא עלילה על בני אדם". אבל אלה תנאי החיים ואין מה לעשות, תמיד זה ככה.

אז יעקב אבינו מפחד לעשות צעד כזה בלי אישור מלמעלה. רוב האנשים אין להם שום יכולת של שום אישור מלמעלה. אני פוגש בקבלת קהל הרבה אנשים עם הרבה דמיונות

ערב טוב! שבוע טוב! חודש טוב! חנוכה שמח, מה שלומכם? אנחנו בפרשת ויגש תשפ"ג. בשם ה' נעשה ונצליח.

יש כאן את הסיפור בעצם של ההתגלות של יוסף לאחים ואחר כך הירידה של יעקב אבינו עם כל בני ביתו למצרים.

כתוב: "נורא עלילה על בני אדם". בדרך עץ החיים, הדרך הרוחנית שלנו, יש חלק שנקרא 'תורת הברור' – אנחנו עושים ברורים על כל סוגיה וסוגיה שקורית לבן אדם בחיים. כל סוגיה שיש לו בחיים צריך לעשות ברור מקיף, עמוק, רחב, עד איפה שידו מגעת – לדעת מה מפת הקרב, איפה המלכודות, איפה הנסיונות, איפה הקשיים, איפה הנפילות, איפה הסיעתא דשמיא להבדיל, כן.

וכאן, בסוף העלילה המתמשכת והמתוחה של הפרשות האחרונות, אנחנו רואים שעם ישראל יורד למצרים, יעקב אבינו ובניו יורדים למצרים. ומרוב התרחשויות שהיו – מכירת יוסף, ואחר כך כל מה שקרה מאז מכירת יוסף עד שיוסף מתגלה לאחים שלו ועד שיעקב יורד למצרים – לא שמים לב לעיקר.

העיקר, זה שעבוד מצרים, העיקר זה הגלות, שהם יצאו לגלות, שנגזרה גזירה. נכון, עכשיו שמחה גדולה, יעקב פוגש את יוסף, האחים מאוחדים, כל המשפחה ביחד, הכל טוב, חיים חיים טובים עד הסתלקותו של יעקב אבינו – אבל בגלות... כמובן השעבוד עוד לא מתחיל, אבל הוא בדרך.

יעקב אבינו פחד לרדת למצרים, חיכה לראות אם יקבל רשות משמים או לא – למרות שזו היתה גזירה והיה חייב לרדת למצרים, למרות שהיה פיקוח נפש, למרות שכל התכנית האלקית היתה גלויה ליוסף והוא סיפר אותה לאחים והאחים ליעקב, וגם שרתה שכינה סוף סוף על יעקב אחרי כל כך הרבה שנים של הסתלקות השראת השכינה ממנו. והוא שואל. הוא רוצה לדעת. הוא מקריב

קדושים, על בניו של מקום, אחריות, פחד ה'! פחד ה'! כל עצה, כל החלטה, צריכים כובד ראש מאד מאד מאד, להיזהר מאד מאד מאד – כי כל טעות שקשורה לענייני הכלל, זו סכנת נפשות מאד. אז זה מה שצריך ללמוד כאן בפרשה. כמה שיעקב אבינו בודאי רצה לראות את יוסף – קודם כל הוא רצה לקבל אישור משמים לרדת מצרימה. תראו מה זה.

ובענין של "ויגש אליו יהודה": יהודה היה מוכן להיות עבד במקום בנימין. זה בא לתקן את זה שהם מכרו את יוסף לעבד. יהודה היה מלך, אם הוא היה אומר לא למכור אותו ולהחזיר אותו לאבא – היו מחזירים. ולכן התגלגל בהשגחה שהוא היה צריך למסור את הנפש, להיות מוכן להיות עבד. הוא הציע את זה ליוסף. וגם היו מוכנים להחריב את מצרים – זה יהודה, "גור אריה יהודה". ככה מובא במדרש. והיו מוכנים להילחם ולא להשאיר את בנימין בידי יוסף, בידי פרעה כביכול. אז כאן בא התיקון. והיה זמן מסוכן מאד. עד שהם ראו שזה באמת יוסף, ועד שהם הבינו שיוסף לא רוצה לנקום בהם, היה זמן של סכנה. וכמובן כדאי לא להיכנס למקום סכנה, כן.

גם רואים את הזהירות איך להגיד ליעקב אבינו את הבשורה שיוסף חי, כן – סרח בת אשר באה ושרה כביכול לפי תומה כדי שזה יכנס לאוזן לאט לאט, וגם הוא שלח לו עגלות כדי שיזכר שעסקו בענין עגלה ערופה, יעקב אבינו, שהם עסקו בזה עם יוסף כשיוסף הלך לשכם.

יעקב אבינו פחד שה' דורש ממנו את מיתת יוסף, כי הוא חשב שיוסף מת ושה' באשמתו כי הוא שלח אותו לבד לשכם, לאחים. אז הוא עשה טעות, והוא הצטער על זה 'טוב מאד'י במשך כל השנים האלה, נענש.

מה הרגיש יעקב אבינו, אי אפשר לתאר, כשהסתלקה ממנו השכינה כל השנים האלה? מרכבה לתפארת, בחיר האבות – פתאום בהסתר פנים ועצוב ומתאבל ולא יכול לקבל תנחומים, כי באמת יוסף לא מת, אז הוא לא יכול להינחם.

טוב, כל מה שאבא שבשמים עושה, עושה לטובה. הכל זה תיקונים גדולים שהאדם עובר לתקן את עוונותיו. ואם הוא צדיק גמור, אז אולי הוא מתקן מגלגול קודם. ואם הכל מתוקן, אולי הוא סובל בשביל להגן על הדור, כי עם ישראל כולם ערבים. אי אפשר לדעת. לעתיד לבוא יתגלה לכל אחד למה עבר עליו מה שעבר ואיך ה' יתברך ריחם עליו ועשה הכל לטובתו – גם הכאבים גם ההסתר פנים גם הקשיים וגם הדברים הלא מובנים בכלל בשכל, למה הוא ביקש והתפלל על משהו וזה לא התקבל.

כל הסבל שאדם עובר, זה מכפר על עוונותיו ככה שיגיע לעולם הבא נקי. וגם כלל עם ישראל עובר צרות צרורות כדי שנגיע ליום הדין הגדול נקיים כעם, לא רק כפרט. הכל ה' יתברך עושה כדי לזכות אותנו. ולנו קשה, ברור. אנחנו בני אדם, בשר ודם, בקושי מבינים משהו בחיים, בקושי מספיקים משהו.

החיים עוברים מהר. חבל על כל שניה. צריך לנצל את הזמן להידבק באבא שבשמים, לקיים את תורתו, מצוותיו, לעשות לו נחת רוח. וזהו. כל השאר – תנאי שירות. אמנם תנאי השירות משפיעים על האדם – הנה, עובדה, אפילו

שחושבים שיש להם סימן משמים לעשות משהו או לא לעשות משהו. אין להם שום סימן ושום כלום. והם מחליטים לפי מה שבא להם. וככה זה נראה. בני אדם צריכים להיזהר מלנתח את הסימנים משמים, כי זה יכול להיות הכל על פי הדמיון, היצר או הנגיעה שבן אדם נגוע. וזה גם אסור. אסור לנחש.

נכון יותר להגיד שכל מה שקורה לבן אדם זה משמים. אם אלה דברים מכאיבים, אז נעשה תשובה, מה קרה? באים על האדם יסורים, ישפוש במעשיו. אנחנו כל הזמן צריכים לפשפש במעשינו, עשירים וארבע שעות כל החיים – וגם אז לא נצא ידי חובה – כדי לסור מהרע. הכי חשוב זה לסור מהרע, גם לעשות טוב, אבל לסור מהרע. אם בן אדם לא סר מרע, הטוב שהוא עושה הוא נגוע ברע, הוא מעורבב עם הרע – לא טוב. צריך לדקדק כמה שאפשר, בלי להשתגע, בלי להכנס לחרדה, לדכאון, לשגעון, לפשפש במעשים ולהזהר לסור מהרע.

אז מהלך כזה של לרדת מצרימה, זה לא מהלך של מה בכך! אנשים יוצאים היום מהארץ כאילו זה דבר של מה בכך, כן, הולכים לטייל, הולכים לנוח... – אפשר לנוח פה בארץ. בן אדם צריך לפחד גדול מלצאת מהארץ. כל הדרכים בחזקת סכנה. אם הוא יוצא, הוא לא יודע אם הוא חוזר, הוא לא יודע איך הוא חוזר. אם הוא הולך שמה לעבוד, הוא לא יודע אם הילדים שלו ישארו יהודים ואם הם בכלל יחזרו לארץ. אדם לא יודע.

היהודים צריכים להיות פה בארץ. זה המקום שלנו. כאן התפקיד שלנו. המציאות שיש יהודים בחוץ לארץ – זה גלות, זה עונש. פחד ה', פחד ה', פחד ה'! אז הדבר הזה נפרץ מאד. אנשים מוצאים להם הַתְּרִים גם לפי ההלכה. מובן שיש התרים, כמו במקרה הזה, שהיו צריכים לרדת מצרימה כי היה פה רעב, פיקוח נפש! אבל פיקוח נפש זה פיקוח נפש, ולצאת לטייל ולהסתובב, זה לא פיקוח נפש. כל אחד שיעשה את החשבון שלו... אני רק מנסה להגיד. אני נולדתי בחו"ל, גרתי בחו"ל, וספגתי את החושך של חו"ל – ולכן אני חרד לזה, ולכן אני מספר לכם, שאולי בן אדם שנוולד פה לא מודע לזה, להבדל הרוחני בין להיות בארץ לבין להיות בגלות המר.

אז יעקב אבינו חשש. ככה כל אחד מאתנו כשהוא עומד בפני נסיון, בפני החלטה יותר נכון, כבדת משקל – בודאי צריך לחשוש, בודאי צריך להתייעץ, צריך להתעמק, צריך לעשות בירורים, לשאול את האשה, לשאול את הילדים, לשאול את החברים, כמובן לשאול את הרב אם מותר או אסור לפי ההלכה, וכן הלאה, להתאמץ ולהתאמץ בבירור, 'הַפֶּןּ פֶּה וְהַפֶּןּ פֶּה דְכֻלָּא פֶּה' ולהתפלל לה' שיאיר לנו את העיניים, שלא נעשה טעות. טעות, בני אדם עושים טעויות, כמה שפחות טעויות – יותר טוב, פחות נזק.

הנזק למשל לרדת מצרימה, זה יכול להיות נזק בלתי הפיך – לו ולזרעו, שזה כל עם ישראל! אז מובן שהאדם הפרטי צריך לעשות בירורים בזהירות ולבדוק. קל וחומר בנו של קל וחומר, המנהיגים של עם ישראל בכל דור ודור, הרוחניים ובכלל המנהיגים של עם ישראל, צריכים לעשות חושבים טוב מאד מה הם עושים. יש להם אחריות על צאן

כל מה שקורה בעולם, הכל זה סביב עם ישראל. זה שיעקב ירד למצרים, זה מאורע עולמי. זה מאורע קשה מאד מאד מאד, שאי אפשר לתאר! זה שיצאנו ממצרים – מאורע עולמי. בית ראשון, בית שני, חורבן הבית הראשון והשני – מאורע עולמי. החזרה שלנו לארץ פה אחרי אלפיים שנות גלות – זה מאורע עולמי. ולאט לאט יתגלה לעיני כולם שהכל סובב סביב עם ישראל וסביב השגחתו יתברך על עם ישראל והכל הולך לפי התכנית האלקית. אמנם הסטרא אחרא מנסה לנכס לעצמה ומנסה להביא את הרצונות שלה – היא לא יכולה לעשות שום דבר שהוא לא התכנית האלקית.

למה אני אומר את כל זה? פרעה שמח מאד כשיעקב אבינו בא עם הבנים שלו למצרים. למה הוא שמח? כדי לינוק את השפע, כמו שאומר הרמח"ל הקדוש: בכל אומה יש שר ממונה, זאת אומרת מלאך, שהשפע יורד דרכו, אם יש שמה יהודים, אז יש שפע מיוחד ליהודים שיורד דרך המלאך הזה – הוא לוקח לעצמו את העיקר, נותן להם רק תמצית. זה הסוד של ההצלחה של מדינות שיש שמה יהודים. יש להם, בזכות היהודים, יש להם שפע. כשהיהודים עוזבים, הם מתמוטטים. זה כלל ידוע. אפשר לבדוק אותו בהיסטוריה, מי שמבין היסטוריה וזה מעניין אותו.

אז גם עכשיו כל מה שקורה זה בשביל עם ישראל. כל הקשיים שיש עכשיו, זה הכנה להתגלות משיח, כי אנחנו בזמן של חבלי משיח. ולכן צריכים לעשות תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א, עד שהה"א, שזו השכינה, תשוב להתגלות בעולם הזה, במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

יעקב אבינו בחיר האבות היה שבור כל השנים – טוב, זה לא אומר שאנחנו צריכים ללמוד להיות עצובים או שבורים. צריך להילחם מאד על העצבות, על הבטחון, על האמונה, על התקווה, לא לאפשר ליצר הרע הפרטי, ובטח לא הכללי, לרכוב עלינו, להכניס אותנו לפינה של עצבות ורחמים עצמיים. אלה דברים חמורים מאד, מאד.

בקשר ליעקב אבינו: אין לנו תפיסה והשגה בכלל, באמת, בדרגות כאלה. אנחנו רק לומדים מהפשט מה שאפשר בקושי ללמוד מזה לדרגות הנמוכות שלנו – מה כן, מה לא או איך להתיחס – כי מעשה אבות סימן לבנים.

ואנחנו רואים שבמפגש הזה של יעקב אבינו עם פרעה, שיצאה מזה תקלה – שכשיעקב אבינו ברך את פרעה שהמים של הנילוס יעלו לקראתו, מה עשה פרעה? הפך את עצמו לאילוף, לקח את הברכה הזו והראה להם, 'אתם רואים? הנילוס בא לקראתי', אז 'הוא האילוף', הוא ברא את עצמו, הוא ברא את הנילוס, הוא ברא את הכלי. זו היתה הנפילה שלו. אז הצדיק התכוון לטובה, והרשע הפך את זה לרעה. בסופו של דבר פרעה נפל ונענש, ועם ישראל יצא ממצרים. אז נסתרות דרכי ה' איך מתגלגלים הדברים.

אבל זה חומר למחשבה, כמה צריך להיזהר לא לתת יניקה לקליפה, לא לתת כח לקליפה, להיזהר במה שאדם יכול, כל אחד לפי השגתו כמובן – כי הקליפה מתחזקת לצד של הקליפה, לא לצד של הקדושה. לכאורה אחרי נס כזה הוא היה צריך להתבטל ולהודות לה' ולהודות לצדיק להבדיל שברך אותו, יעקב אבינו: 'תראה איזו ברכה, תודה רבה לך!' – לא, עשה את עצמו אילוף.

על זה יש כלל: 'האור מצטייר לפי הכלי'. הכלי, זה הבן אדם. האור, זה השפע שבא מלמעלה. אם הבן אדם רשע – הוא הופך את השפע למשהו רע. אם בן אדם צדיק – הופך את השפע למשהו טוב, מה שהוא גִדֵּל בדרגות, בכח, בגשמיות וברוחניות, זה בשביל הקדושה, זה לא בשביל הסטרא אחרא. אצל הרשע זה בשביל להיות רשע גדול יותר. תראו איזה מין דבר זה.

**כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א:**

**תילחם בזמן הנסיון
שלא תבוא לידי בזיון**

מתוך 'שירי אמת – תילחם על השמחה'

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

מתוך נפשי – ניהול מושכל של כוחות הנפש

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ה' טבת תשפ"ג

- א. הלחצים גוברים – המשימות מורכבות. האדם נדרש להשקיע כל כוחותיו ויכולותיו אך ורק על מנת לשרוד – הישרדות גשמית, רוחנית, נפשית, תפקודית, רגשית, אמונית וכו'.
- ב. לכן: יש צורך דחוף בניהול מושכל ונכון של הזמן ושל כוחות הנפש. ישנו צורך מיידי לשמור על הנפש לבל תינזק ח"ו, כי הנסיונות רק גוברים – חבלי משיח!
- ג. לכן יש לבחון מה עיקר ומה טפל, ולטפל קודם בעיקר ואחר כך בטפל.
- ד. לא לקחת על עצמך משימות מעבר ליכולת, לכוח ולזמן. יש לבדוק: מה בא על חשבון מה? לעצור תמיד במרחק בטוח לפני כלות הכוחות, לא להגיע לגבול היכולת – שם ממתין היצר הרע, הוא ידע ללחוץ עוד קצת, והאדם יתמוטט והיצר ימחא כפיים!
- ה. יש לשמור על הבריאות, ולכן: לישון מספיק, לאכול מספיק, לבצע פעילות פיזית קלה אך קבועה.
- ו. הכאב: במצבי לחץ האנשים פגיעים יותר ופוגעים יותר, הנפש חשופה, האנשים הקרובים יותר עולבים ונעלבים יותר. לכן יש להימנע מלהיפגע ומלפגוע, יש לפייס ולהתפייס – "אנחנו צוות", "עוזרים אחד לשני", סולחים! ממשיכים הלאה – ישנן משימות כבדות ורבות.
- אף אחד, בדרך כלל, לא יבין את כאבי הנפש שלך! נדיר למצוא אוזן קשבת, אמפתיה אמיתית, נאמנות ודיסקרטיות. אם מצאת מאלה, זהו אוצר נדיר – שמור עליו.
- בדרך כלל יש רק אחד: "ידיד נפש אב הרחמן" – הקב"ה. אליו תפנה, ואותו תשתף בכאבך! הוא שומע אותך תמיד!
- ז. ספר התהלים יהיה שגור בפיך! ודרכו תתנחם! ועדיין תקף הצינור "עשה לך רב וקנה לך חבר"! בזהירות.
- ח. הקדש זמן של התבודדות יומית. בצע חשבון נפש והתבוננות השיויתי.
- ט. אמץ לך תחביב כשר והתמד בו – ציור, ניגון, קריאה, יצירה, בישול וכו'. תחביב כשר ותחביב שתעסוק בו יום יום – גורם שמחה, סיפוק ואור לנפש.
- י. "לברוח" – לברוח מהצרות, מהדאגות ומהחדשות, לברוח לעולמך הדמיוני, לפינה השקטה שלך. לברוח מהלחצים לזמן מה מאפשר לאסוף כוחות להמשך ההסתערות על החיים.
- זכור: "לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה". ובמלים שלנו: עשה מה שאתה יכול, אל תאכל את הלב, לא הכל תלוי בך, והתוצאות תמיד בידי שמים!
- יא. שמור על נפשך ועל נפש קרוביך!

לחיים, לחיים, לחיים! בהצלחה.

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ

רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו

האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.

זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך לעץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שדי"
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

